

אליה הדמויות שבסיפור

נכדות יקרות

לפני הרבה, הרבה שנים, כשהייתי עוד ילד קטן, אולי בן עשר, או קרוב לוזה, קיבלתי במתנה ספר בשם "הטבעת והורד". על תולדות הספר לא ידעתי ולא יכולם, לא מי כתב אותו או מתי הוא נכתב, אבל הספר עול הטבעת והורד הקסומים מצא מאורח חן בעיני וכן גם הדמויות שבסיפור, הניטcum גיגליו ובולבו, הניטcum רוסלה ואנגליקה, וגם יתר הדמויות בעלות השמות המוזרים - גלומברטו, הָרְזּוֹף, גַּרְוֶפְּנוֹף ועוד. מצאו גם חן בעיני העיתורים של דלעת ומילפפן, שהעניקו המלכים, שמות הארץ המוזרות ועוד.

קראתי בספר זה מספר פעמים, גם כשהייתי כבר גדול יותר ותלמיד בתיכון, והוא עמד במקום מכובד בארון הספרים שלו.

באה המלחמה וכל משפחתי נרצחה, ביתי בעיר וארשא נהרב עם הכל אשר בו, וגם הספר נאבד. הרבה, הרבה זמן לא רأיתי אותו וגם שכחתי את הסיפור.

והנה, אחרי מעל 60 שנה הספרשוב בידי. אמנם כתוב בשפה האנגלית ולא בפולנית, כפי שהכרתי אותו אז, אך הציורים הם אותם הציורים וגם הסיפור - אותו הסיפור שאהבתי.

לכן החלטתי לתרגם אותו לעברית ולהדפיס לכך אותו, כדי שתוכלו גם אתן להנotta מהסיפור היפה.

סבא יהונן.

להבות הבשן, ספטמבר 2001

ויליאם מייקפיס תקררי

(1811-1863) נולד בקֶלְקֹוטָה (הודו). בגיל 5 עבר לגור עם קרובים באנגליה, שם גם הלק לבית ספר ולאוניברסיטה קימברידג'. בשנת 1830, בלי לסיים את לימודיו, עבר לצרפת, למד ציור והיה לעיתונאי וקריקטוריסט. את עבודתו פרסם בעיתונים שונים בצרפת ובאנגליה, והחל גם לפרסם כתבות תחת שמות עט שונים. בשנת 1843 פרסם את סיפרו הראשון תחת השם האמייתי "רשומים מאירלנד", ובשנת 1847 החל לפרסם בעיתון בהמשכים את סיפרו הידוע ביותר "יריד ההבלמים" Vanity Fair. תוכן סיור הרצאות מצא את עצמו בחג המולד 1854 ברומא שבאיטליה, ושם נוצר הרעיון של הספר "הורד והטבעת".

הספר "הורד והטבעת" פורסם לראשונה בשנת 1855 תחת שם עט מ.א.טייטמרש, בהוצאה סמית, אלדר ושות', והציורים המקוריים של המחבר עצמו, ו שנית באותה ההוצאה בשנת 1902, הפעם תחת השם האמייתי של מקניי, ושוב ב-1981 - בהוצאה פקסימילה. בשנת 1942 פורסם הספר בארה"ב, אך העורכים החליטו שציוריו של תקררי דורשים שיפוץ, והם עובדו מחדש על ידי הצייר פ.קַרְקָל. ת浩וכת הדמיות ה"משופרות" מקשתת את העמודים הראשונים והאחרונים של ההוצאה הנוכחית.
בשנת 1959 יצא הספר לאור עברית בתרגומו של בנימין גלאי.

הבסיס לתרגום הנוכחי לעברית הוא ההעתק המדוייק (פקסימילה) של ההוצאה משנת 1981, עם הציורים המקוריים של המחבר.

הקדמה

קרה שاث חג המולד האחרון ביליתי בעיר זורה, אך בין ילדים אנגלים רבים.

בעיר זו לא ניתן היה למצוא אביזרי מסיבות, לא פנס כסם, ולא ציורי הדמויות המוכרות של המלך, המלכה, הגיבור, הсрן וכן הלאה, שהילדים האנגלים נהוגים להשתעשע בהם במסיבות שונות.

ידידתי, העלמה בונץ', הייתה מטפלת בילדיה של משפחה גדולה, שדרה בבית בו גרתי גם אני (היה זה ארמן פונייאטובסקי, בעיר רומא שבאיטליה - שני הקונדייטורים הטובים ביותר בעולם, האדונים שפילמן, החזיקו חנות בקומת הקרקע של הבניין). העלמה בונץ' ביקשה ממני שאציג סידרה של דמויות מוכרות לילדים הצעריים.

היא אשה בעלת דמיון פורה והומור רב ותוך התבוננות בדמותות מצוירות חיברנו ביחד סייפור אשר הוקרא לילדים בליל החג, ליד האח.

הקהל הצער ננה מאוד מהרפתקאות של גיגליו ובולבו, רוסלבה ואנג'ליקה. הגורל של השוער גرم להתרגשות רבה ונפילהה של הרוזנת גרוופנו התקבלה בהנאה מובנת.

בימים הקרובים לידי השכנים יתאספו שוב בבית הספר, שם ילמדו הכל הדרוש להמשך בחיהם העתידיים. חשבתי לעצמי שם הילדים האלה נהנו כל כך, כדי לשעשע גם אחרים.

אך ביניים, בתקופת החג הקצרה, הבה נשתעשע ונצחק. וגם אתם, מבוגרים - קצת צחוק ורകודים לא יעשו לכם כל נזק. המחבר מאמין לכם חג מולד שמח ומוזמן אתכם לסייעו מצד האח.

מ.טייטמרש (ויליאם מייקפיס תקררי)

דצמבר 1854